

passende Ventetid, men under de ekstraordinære Arbejdsløshedsforhold, der indtraadte sidste Efteraar, var en saadan Ventetid vel nok temmelig lang. Man begik imidlertid ved Loven af 27. Oktober 1917 den Fejl helt at stryge en hvilken som helst Ventetid, at slaa fast, at et Medlem, der var kommet ind i Arbejdsløshedskassen i Dag, kunde faa Understøttelse i Morgen — eller i hvert Fald, hvis han ikke havde Arbejde, i alt Fald efter 6 Dages Forløb; jeg tror dog, der var 6 Dages Ventetid. Men en 6 Dages Ventetid var sikkert for kort, og en hel Del af de Ulemper og Mangler, man mener, der har været ved Arbejdsløshedsgodtgørelserne i den forløbne Vinter, skyldes sikkert dette, at man den Gang gjorde Adgangen til Arbejdsløshedskasserne alt for let og gjorde det alt for let at opnaa Understøttelse. Følgen var nemlig, at en Mængde Mennesker, der ikke tidligere havde interesseret sig for at komme i Arbejdsløshedskasser — og hvoraf mange ikke var de heldigste Arbejdere —, meldte sig ind i Kasser, ikke for at faa Arbejde, hvad jo Kasserne ogsaa indlader sig paa at anvise, men for straks at faa Understøttelse. Meget af den Kritik, der er fremkommet mod Lovens Virkninger i den forløbne Vinter, skyldes sikkert mange af disse Medlemmers Forhold. Allerede da vi sidst forhandlede om en Revision af Loven, var man paa det rene med, at det var uheldigt ikke at have nogen som helst Ventetid, og ved Loven af 8. Februar 1918 blev der derfor indsat en Ventetid paa en Maaned. Imidlertid var denne Ventetid sikkert ogsaa for kort, og jeg billiger derfor ganske, at det andet Ting nu har vedtaget, at Ventetiden skal være 2 Maaned. En 2 Maaneders Ventetid tror jeg nu ogsaa vil være for kort selv under ekstraordinære Forhold — under ordinære Forhold absolut, men sikkert ogsaa under ekstraordinære Forhold —, men der kunde vel ikke nu blive Enighed om at gøre Ventetiden længere, og hvor lang Ventetiden bør være under de ekstraordinære Forhold, hvorunder vi lever, er et af de meget vigtige Spørgsmaal, der skal overvejes af den Kommission, der skal nedsættes.

At der skal nedsættes en Kommission, har ogsaa min fulde Billigelse. Tanken derom har ogsaa været fremme i Arbejdsløshedsnævnet. Sagens Betydning er meget stor og den bedst mulige Ordning af Understøttelsesspørgsmaalet saa vanskelig at træffe, at der er al Grund til at gøre Sagen til Genstand for en Kommissions-

behandling, hvorved den kan ventes at faa den grundigste Forberedelse. Mod Kommissionens Sammensætning har jeg heller ikke noget at indvende. Den højtærede Minister fandt ingen Anledning til at nævne, hvordan Kommissionen skulde sammensættes, og da jeg tror, at jeg paa dette Tidspunkt af Dagen imødekommer ærede Medlemmers Ønske ved at fatte mig saa kort som muligt, skal jeg heller ikke trøtte med en Redegørelse for Kommissionens Sammensætning, som jo findes i Lovforslaget, og der findes i Folketingsudvalgets Betænkning en Redegørelse for, hvilke Spørgsmaal Kommissionen særlig bør have Opmærksomheden henvendt paa. Jeg billiger den Maade, Kommissionen foreslaas sammensat paa, og jeg finder ogsaa, at de Spørgsmaal, som Folketingsudvalget fremdrager som dem, Kommissionen særlig bør skænke Opmærksomhed, er heldigt valgte alle. Særlig finder jeg det rigtigt, at man vil henstille til Kommissionens Overvejelse, og siden jo til Rigsdagens, om det ikke kan være rigtigt at loypligte Arbejdsgiverne til at anmelde Arbejdere, der udebliver fra anvist Arbejde m. v. Jeg tror, det vil have en ikke ringe Betydning med Hensyn til at faa en effektiv Kontrol gennemført overfor hele dette Forhold, og en effektiv Kontrol med Forholdene er alle interesserede i, Arbejderne ikke mindre end Arbejdsgiverne, og det hele Samfund er stærkt interesseret i dette. Endvidere tror jeg ogsaa, det er absolut rigtigt, at Kommissionen skal overveje, hvordan det bedst mulige Samarbejde kan etableres mellem Arbejdsansættelsen og Arbejdsløshedskasserne. ogsaa det kan have en ikke ringe Betydning i Retning af at faa hele Apparatet til at fungere bedre. Og særlig vil jeg ogsaa fremhæve, at mellem de Spørgsmaal, som Folketingsudvalget har nævnt i Betænkningen, som bør være Genstand for Kommissionens Undersøgelse, er der ogsaa fremdraget hele Kontrolapparatet. Jeg tror ogsaa, det vilde have megen Betydning, om vi kunde faa dette ordnet paa den bedst mulige Maade. Derved vilde vi kunne faa Haab om i høj Grad at kunne indskrænke de Misligheder, der hidtil jo nok er foregaaet paa det heromhandlede Omraade.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig. Paa det nuværende Tidspunkt af Dagen finder jeg ingen Anledning til at komme ind paa den megen Kritik, der har været fremme over Arbejdsløshedskasserne og Arbejdsløshedunderstøttel-